

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

24 פברואר 2021

גמ"ר 2315-12-19 ישראל נ' כהן

פרק 4907/2019

לפני כבוד השופט, סגן הנשיאה ארז נוריאלי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יוסף כהן ת"ז 300990124

הנאשם

נוכחים:

נציג הפרקליטות- עו"ד דודי ענבר

ב"כ הנאשם, עו"ד ישראל נחמיאס

הנאשם ואמו הגב' כוכבה כהן, אחיו מר מני כהן ואחותו ספיר כהן

נציג המשפחה מר מריו רוזסקי

פרוטוקול

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בעובדות כתב אישום מתוקן (במסגרת הסדר טיעון) בשלוש עבירות של **גרימת**

מוות בנהיגה רשלנית, עבירות לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) (להלן: "**הפקודה**"),

ונהיגה בקלות ראש בה נחבל אדם, עבירה לפי סעיפים 62(2)+38(2) לפקודה.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 11.7.19 סמוך לשעה 16:14, נהג הנאשם במשאית

מסוג רנו מ.ר. 231-77-49 (להלן: "**המשאית**") בכביש 7 מכיוון מערב למזרח.

3. מדובר בכביש בין עירוני, תקין, במסלול דו נתיבי. שדה הראיה בכיוון נסיעת הנאשם פתוח לפניו

למרחק של 265 מ' לפחות. באותו מועד הראות הייתה טובה, מזג אוויר נאה. מימין לכביש,

בנתיב נסיעת הנאשם, שוליים רחבים, קו השול מסומן היטב, ומימין לשוליים מעקה בטיחות.

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

24 פברואר 2021

גמ"ר 2315-12-19 ישראל נ' כהן

4. אותה עת, חנה בשול הימני בכיוון נסיעת הנאשם רכב מסוג מיצובישי (להלן: "הרכב"). במושב
הנהג ישב רודריגו רוסטיסקי (להלן: "המנוח" או "רודריגו") רעייתו סופי אליזבט רילינג
(להלן: "סופי") וילדיהם הקטינים: א.ר קטין יליד 07.05.19 (להלן: "א.ר") ור.מ.א קטינה ילידת
24.02.17 (להלן: "ר.מ.א").
5. סמוך לקילומטר 11 בכביש, סטה הנאשם ימינה לכיוון השול הימני, עלה עם גלגל המשאית על
מעקה הבטיחות ופגע עם חזית המשאית באחורי הרכב. לאחר מכן ירדה המשאית ממעקה
הבטיחות והמשיכה ודחפה את הרכב עד שנעצר בשטח הפרדה (להלן: "התאונה").
6. כתוצאה מהתאונה ועוצמת הפגיעה, סופי וא.ר נהרגו במקום. רודריגו נפצע באורח קשה והועבר
לטיפול בבית החולים כשהוא סובל מחבלת ראש, מורדם ומונשם. ביום 20.7.19 נפטר מפצעיו
(להלן: "המנוח"). ר.מ.א נחבלה בידיה וברגלה והועברה לטיפול בבית חולים.
7. במעשיו האמורים ובנהיגתו הרשלנית גרם הנאשם למותם של רודריגו, סופי וא.ר (להלן:
"המנוחים"), ולחבלתה של ר.מ.א, שנותרה יתומה מהוריה.
8. ביום 10.8.20 הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום המתוקן, לפיהן נהג
נהיגה רשלנית, בחוסר תשומת לב לתנאי הדרך, סטה מנתיב נסיעה, נהג בשול ולא האט או בלם
כדי להימנע מפגיעה במנוחים.
- ראיות לעונש:**
9. בפתח הדיון שנקבע לטיעונים לעונש, העידו בני משפחתו של המנוח.
10. העיד מרקו רוסטיסקי, אחיו של המנוח (להלן: "האח"). בדבריו תיאר את אחיו המנוח, גיסתו
המנוחה ואחיינו המנוח. מדובר ביום הקשה בחייו, אשר שינה את חייו ואת בני משפחתו.
האח תיאר את תחושותיו הקשות מזיהוי המנוחים בחדר המתים, ואת קבורתם. הדגיש כי
המנוח עסק כל חייו בנתינה ותרומה לאחר, ואף תרם בסוף חייו את אבריו והציל בכך שלושה
אנשים שונים. המנוח היה קצין בצה"ל בדרגת רס"ן ששירת בטייסת הקרב של חיל האוויר,
פטריוט, אהב את המדינה ונלחם בשבילה. האח הדגיש כי המנוח היה אב, בעל, אח ובן למופת.

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

24 פברואר 2021

גמ"ר 2315-12-19 ישראל נ' כהן

11. העיד מריו מיגל רוסטיסקי, אביו של המנוח. כאבו הרב ניכר לעין כל. סיפר על חייו ועל משפחתו, ועל האהבה הגדולה שהייתה בין בנו לכלתו. האב תיאר את הקשיים והשבר שחווה בלוותו את נכדו המנוח, תינוק בן החודשיים, למנוחות. האב ביקש צדק וענישה הולמת.
12. הוגשו תמונותיהם של המנוחים ז"ל (ת/א-ג), תמונות של הרכבים לאחר התאונה (ת/6, ת/א6) ותמונה נוספת של הכביש והדרך, ממנה ניתן להתרשם משדה הראיה הפתוח לפנים (ת/5).

תסקיר שירות המבחן

13. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר שירות המבחן ביום 4.11.20, ממנו עולה כי הנאשם בן 32, נשוי ואב לשני ילדים. עבד כנהג משאית, ומאז התאונה משמש עוזר נהג. הנאשם הופנה בעבר לשירות המבחן במסגרת תיק אלימות במשפחה. במהלכו השתלב בטיפול ביחידה לטיפול באלימות במשפחה, שם לקח חלק פעיל ונתרם מהטיפול. שירות המבחן התרשם, כי בתקופה הנוכחית הנאשם, המוצף רגשית בעקבות התאונה ותוצאותיה, חווה התדרדרות במערכת הזוגית, וזקוק להמשך עבודה על דפוסיו. בעת הזו תלוי ועומד כנגד הנאשם צו הרחקה מאשתו, מזה כ- 7 חודשים.
14. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מכיר באחריותו לתאונה, ומתקשה להתמודד מבחינה רגשית עם תוצאותיה הקשות. לדברי הנאשם, בעת התאונה, נהג באזור שאינו מוכר לו. בעת הנסיעה ובאופן אינסטינקטיבי התכופף להרים סיגריה שנפלה מידו ועקב כך סטה סטייה חדה ימינה, ובהמשך לכך התנגש במעקה הבטיחות וברכבם של המנוחים. הנאשם התייחס למצבו לאחר התאונה - דיכאון והתקפי חרדה שבגינם הומלץ לו על תרופות נוגדות דיכאון. שירות המבחן התרשם כי הנאשם סובל מפוסט טראומה, ואף הוכר כבעל 10% נכות בשל מצבו הנפשי. הנאשם החל טיפול פרטני שהופסק ולא הושלם.
15. להערכת שירות המבחן, מאסר בפועל שירחיק את הנאשם מגורמי תמיכה וטיפול עלול להשליך על מצבו ותפקודו, ולגרום להתדרדרות במצבו הרגשי. הומלץ לתת משקל רב יותר לשיקולי השיקום. על כן המלצת שירות המבחן היא למאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד פסילה ופיצוי למשפחת המנוחים, וצו מבחן למשך שנה.

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

24 פברואר 2021

גמ"ר 2315-12-19 ישראל נ' כהן

1

2

טיעוני הצדדים לעונש:

3 16. **ב"כ המאשימה** הדגיש בטיעונו כי הנאשם הורשע בשלוש עבירות של גרם מוות בנהיגה רשלנית,

4 ונהיגה בקלות ראש בה נחבל אדם, בנהיגתו וברשלנותו גרם לתאונה מחרידה בה קיפחו את

5 חייהם שלושה אנשים, משפחה שלמה, ונותרה יתומה בת שנתיים לבדה בעולם. ב"כ המאשימה

6 הפנה בדבריו לת/5 - תמונת הכביש, בה נראה שדה הראיה הפתוח והמקום הרחב לעצירה בשול.

7 הודגשו נסיבות התאונה: כביש היה תקין, כיוון נסיעת הנאשם במסלול דו נתיבי, ראות טובה

8 ושדה ראייה פתוח למרחק של 265 מטרים. לדבריו, הנאשם יכול היה להבחין בנקל ברכב בו ישבו

9 המנוחים, והתאונה נגרמה כאשר הגיע לקילומטר 11 בכביש, וסטה ימינה ללא סיבה מוצדקת,

10 חצה את קו השול, עלה על מעקה הבטיחות, ופגע עם חזית המשאית ברכבם של המנוחים בחלקו

11 האחורי. רכב המנוחים הוטח בעוצמה לפנים עד אשר נעצרו בשטח ההפרדה. הודגשה הפגיעה

12 בערכים החברתיים המוגנים של קדושת החיים ושמירה על ביטחונם של משתמשי הדרך. ב"כ

13 המאשימה טען לפגיעה שאינה כתוצאה מרשלנות רגעית. לדבריו מדובר ברמת רשלנות גבוהה

14 ביותר ובתאונה טראגית שיכולה הייתה להימנע.

15 17. אשר לסיבת הסטייה של המשאית ממסלולה, הפנה ב"כ המאשימה לאמרות הנאשם שהוגשו

16 לעיוני בהסכמה, מהן עולה כי הנאשם הסיט מבטו מהדרך: **"אני זוכר שנפלה לי הסיגריה,**

17 **באתי להרים אותה הרגשתי מכה"** (ת/7א עמ' 2 ש' 8) וכן: **"נסעתי במשאית, נפלה לי הסיגריה,**

18 **ככל הנראה הייתה דלוקה, להערכתי התכופפתי להרים אותה והתנגשתי במעקה הבטיחות..."**

19 (ת/7ב עמ' 2 ש' 6-7). ב"כ המאשימה הדגיש חובתו של נהג מקצועי, הנתקל בסיטואציות שונות

20 בעת נהיגה להתמודד בדרכים אחרות ובטוחות, ולא לסכן את משתמשי הדרך. ב"כ המאשימה

21 עתר לקביעת רמת רשלנות גבוהה וענישה קשה ומחמירה. עתר לקביעת מתחם ענישה הנע בין 3

22 שנות מאסר בפועל ועד 6 שנות מאסר בפועל. אשר לפסילה, עתר לקביעת מתחם הנע בין 20

23 שנות פסילה ועד פסילה לצמיתות. כל זאת לצד ענישה נלוות. נטען כי לאור העבירות החמורות

24 בהן הורשע הנאשם יש לתת משקל נמוך, אם בכלל, לנסיבותיו האישיות. לחובת הנאשם 6

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

24 פברואר 2021

גמ"ר 2315-12-19 ישראל נ' כהן

- 1 הרשעות פליליות קודמות, כאשר האחרונה בהן משנת 2018 ו – 16 הרשעות תעבורה קודמות,
2 בהן 5 הרשעות על שימוש בטלפון בזמן נהיגה וחציית צומת באור אדום.
3 18. לאור כל האמור לעיל, עתרה המאשימה להשית על הנאשם 4 שנות מאסר בפועל, פסילה
4 לצמיתות על רכב כבד, 20 שנות פסילה בפועל, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי ופיצוי משמעותי
5 למשפחת המנוחים וליתומה.
6 19. **ב"כ הנאשם** פתח את טיעוניו בהבעת צערו העמוק של הנאשם על התאונה ותוצאותיה. לדבריו
7 הנאשם הודה בהזדמנות ראשונה וקיבל אחריות מיידית על התאונה ותוצאותיה, ובכך חסך זמן
8 שיפוטי יקר. אשר לנסיבות התאונה, טען ב"כ הנאשם, כי הנאשם נהג במשאית קטנה כאשר
9 לפתע נפלה מידיו סיגריה. לדבריו הנאשם התכופף להרימה מתוך אינסטינקט, ולא מתוך
10 בחירה: **"בשל היסח דעת וחוסר תשומת לב רגעי מתוך אינסטינקט התכופף להרים את**
11 **הסיגריה סטה ופגע במעקה"** (ר' דברי ב"כ הנאשם בפרוט' הדיון מיום 27.12.20 עמ' 15 ש' 4-5).
12 20. אשר למידת הרשלנות, טען ב"כ הנאשם כי לאור העובדה שמהירות נסיעתו של הנאשם הייתה
13 נמוכה מהמותר, העובדה שמדובר בתגובה אינסטינקטיבית, יש לקבוע רמת רשלנות נמוכה -
14 בינונית. אינני מקבל טענה זו, ואתייחס למידת הרשלנות בהרחבה בהמשך.
15 21. ב"כ הנאשם טען לרשלנות תורמת מצד המנוח, נוכח חניית רכבם בשול, בניגוד לתקנה 69 א,
16 לתקנות התעבורה. לדבריו, עובר לתאונה לא הופעלו אורות מצוקה ולא הונח משולש אזהרה.
17 עוד נטען, כי רכב המנוחים חנה בשול, ולא בתחנת ההורדה או בתחנת דלק הנמצאת בקרבת
18 מקום. ב"כ הנאשם הפנה לפרסומי הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים, המתריעים בפני נהגים
19 להימנע מלעצור בשוליים, על מנת לצמצם אפשרות פגיעה ברכב ובנוסעים. עיון בהנחיות מלמד
20 כי עצירה בשול נעשית בליט ברירה ובמצב חירום שאינו מאפשר המשך נסיעה. עוד מפורטות
21 פעולות זהירות שיש לנקוט כאשר נאלצים לעצור בשוליים, כגון הדלקת אורות מצוקה, יציאה
22 מהרכב אל מעבר למעקה הבטיחות והצבת משולש אזהרה (ר' נ/1).
23 22. ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר החיובי של שירות המבחן, ממנו עולה כי בעקבות התאונה סבל
24 הנאשם ועדיין סובל מטרומה אשר באה לידי ביטוי בפגיעה נפשית, ואף נקבעה לו נכות נפשית

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

24 פברואר 2021

גמ"ר 2315-12-19 ישראל נ' כהן

- 1 צמיחה בשיעור של 10% (ר' נ/2). ב"כ הנאשם עתר לאמץ המלצת שרות המבחן ולהטיל עונש
2 מאסר שירוצה בעבודות שרות, לצד רכיבי ענישה נוספים.
3 23. **הנאשם** פנה למשפחת המנוחים והביע חרטה, מסר כי טעה וכי יקבל כל עונש שייגזר עליו. עוד
4 ביקש את התחשבות בית המשפט לאור נסיבותיו האישיות והמשפחתיות.
5 24. הוגשו מסמכים רפואיים (נ/2) התומכים בטענה כי הנאשם סובל מפוסט טראומה.

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

- 8 25. מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעיקרון ההלימה כפי שהוגדר בסעיף 40 ג (א) לחוק העונשין,
9 שהינו יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ובנסיבות ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת
10 העונש המוטל עליו.
11 26. על מנת ליישם עיקרון זה על בית המשפט להתחשב בשלושה פרמטרים: הערך החברתי שנפגע
12 מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מידת אשמו של הנאשם ומידת הנזק שנגרם או צפוי היה
13 להיגרם מהעבירה שבוצעה, כמו כן יתחשב בית המשפט במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות
14 הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט.
15 27. לאחר קביעת מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים אשר יוטל על הנאשם,
16 וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40א' לחוק.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו

- 18 28. גרימת מוות בנהיגה רשלנית, מזעזעת את אמות הסיפים. היא פוגעת בערך המקודש של קדושת
19 החיים, מפרקת משפחות והשלכותיה על כל המעורבים הרסנית. במקרה שלפני מדובר בפגיעה
20 קשה במיוחד, שתוצאותיה הרסניות וקשות מנשוא.
21 29. הפסיקה מאוחדת בדעה, כי הענישה הראויה המוטלת על מי שגורם ברשלנותו למותו של אדם
22 בתאונת דרכים, מטרתה להילחם בנגע תאונות הדרכים ונועדה על ערך קדושת החיים. ברע"פ
23 2996/13 נייאזוב נ' מדינת ישראל נקבע: **"הם משקפים את הצורך במאבק בקיפוח חיי אדם**

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

24 פברואר 2021

גמ"ר 2315-12-19 ישראל נ' כהן

1 בדרכים, המהוה, למרבה הצער, תופעה שכיחה במחוזותינו, ומדיניות הענישה משקפת את
2 היחס לקדושת חיי אדם. האמת תורה דרכה, כי הענישה במקרי גרימת מוות ברשלנות בגדרי
3 תאונות דרכים או תאונות אחרות היא אתגר קשה, שכן עסקינן ככלל בנאשמים נורמטיביים
4 שמעזו והתרשלו בהיסח הדעת של רגע, וחרב עולמן של שתי משפחות; בראש וראשונה,
5 וברמה עילאית, של משפחת הקרבן שקופדו חייו בשל רשלנות; אליה נכמר הלב. אך במרבית
6 המקרים ישנה גם טראומה לפוגע ולמשפחתו, לא רק בשל הענישה אלא בשל המעשה,
7 ומאמינים אנו איפוא כי הנאשמים מתייסרים אף הם..."

8

9

מידת הרשלנות

- 10 30. קביעת רף הענישה תיקבע על פי מידת רשלנותו של הנאשם. לצורך קביעת רמת הרשלנות יש
11 לבחון את נסיבות התרחשות התאונה, בין היתר: האם מדובר ברשלנות רגעית או רשלנות
12 נמשכת, והאם התלוו לרשלנות זו עבירות תעבורה נוספות והאם ישנו אשם תורם מצד ג'. עוד
13 התייחסו בתי המשפט, למספר הנפגעים כאלמנט לקביעת העונש.
- 14 31. בע"פ (ת"א) 40285-10-15 מדינת ישראל נ' פישמן, (לא פורסם, מיום 21.12.15) נקבע, כי מתחם
15 הענישה בעבירת גרימת מוות ברשלנות בתאונת דרכים, אינו מקשה אחת ויש לבדד מתחמים
16 לפי רמת הרשלנות [ערעור לבית המשפט העליון נדחה ברע"פ 501/16 פישמן נ' מדינת ישראל,
17 לא פורסם (מיום 14.2.16)]
- 18 32. כידוע, ל"דרגת הרשלנות", ישנה השפעה ניכרת על מלאכת גזירת העונש בעבירות של גרם מוות
19 בנהיגה רשלנית (ראה, רע"פ 449/15 אבו קוידר נ' מ"י, הש' א. שהם, 21.1.15).
- 20 33. על פי המתואר בכתב האישום, על אף תנאי הכביש והראות הטובים, סטה הנאשם ימינה מנתיב
21 נסיעתו, התנגש במעקה הבטיחות ולאחר מכן ברכבו של המנוח שחנה בשול. בחקירותיו
22 במשטרה, אשר הוגשו בהסכמת הצדדים, וכן בשירות המבחן, מסר הנאשם כי עישן סיגריה
23 והיא נפלה מידו. או אז, התכופף להרימה כאשר מבטו מופנה כלפי רצפת הרכב.
- 24 34. סטיית הנאשם מנתיב נסיעתו גרמה לתאונה. נסיבות תאונה קשה זו מעוררות שאלות נוקבות.

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

24 פברואר 2021

גמ"ר 2315-12-19 ישראל נ' כהן

35. אשר למידת הרשלנות בנהיגה במהלכה סוטה נהג מנתיב הנסיעה לשוליים, יפים דבריו של בית המשפט בעפ"ג (מחוזי ת"א) 26904-04-14 **מדינת ישראל נ' תומר זוהר** (פורסם בנבו, 02.07.2014): **"המערער ככל הנראה לא הבחין בו (במנוח) ומכל מקום לא נהג תוך התחשבות בנתון זה וסטה לשול מסיבה שאיננה ידועה ואיננה ברורה. סטייה לשול ככלל – יכולה להיעשות רק במקרי מצוקה, שעל-כן הנהיגה כולה צריכה להיות תוך הקפדה על אי ירידה אליו"**.
36. עוד יפים לענייננו, דברי בית המשפט בעפ"ג (מחוזי ת"א) 26904-04-14 **מדינת ישראל נ' תומר זוהר** (2.7.2014): **"בתיקי התאונות ככלל וגרימת מוות ברשלנות ביניהם מדובר תמיד ברשלנות רגעית, שהרי אין מדובר במעשים מתוכננים. תאונות דרכים טיבן וטבען שהן נגרמות במשך שניות ספורות ולא מעבר לכך. כיוון שכך הביטוי רשלנות רגעית גם אם הוא נכון לענין מימד הזמן שמדובר בו, איננו תוחם את גבולותיה של היקף הרשלנות ואיננו מצביע על כך שמדובר ברשלנות קלה"**. כך הוא במקרה שלפני.
37. מדובר בנהג משאית שהסיט מבטו מהכביש, התכופף להרים סיגריה שנפלה לו תוך כדי נהיגה, וסטה אגב כך מנתיב נסיעתו. מדובר בנאשם שהינו נהג מקצועי על משאית שהנה רכב כבד.
38. ב"כ הנאשם טען כי הסטת המבט מהכביש אגב ניסיון להרים הסיגריה היא פעולה אינסטינקטיבית, אשר נעשתה שלא מתוך בחירה מודעת. אינני מקבל טיעון זה. ידע כל הנוהג, ברכב פרטי או כבד, משאית או אוטובוס, כי הבחירה בידיו. ובחירותיו – הרות גורל הן. מדובר בעבירה בטיחותית מסכנת חיים. הסטת מבט מהכביש, חוסר ריכוז בזמן הנהיגה, בין אם לצורך שימוש אסור במכשיר טלפון נייד, חיפוש אחר סיגריה שנפלה או כל פעולה אסורה אחרת – חורצת גורלות.
39. מעשיו של הנאשם אינם מהווים 'רשלנות רגעית' ו/או 'היסח דעת' כפי שנטען על ידי הסניגור. בע"פ 2566/14 **אדוארד גלפונד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.02.2016) (להלן: **"עניין אדוארד"**) הורשע הנאשם, בין היתר, בעבירת הריגה. שם נקבע על ידי בית המשפט כי משפעל נאשם תוך נטילת סיכון ברור לסובבים אותו, סיכון שאינו סביר – **"אין זו התנהגות שבהיסח**

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

24 פברואר 2021

גמ"ר 2315-12-19 ישראל נ' כהן

1 הדעת, זוהי הליכה לקראת הסכנה מדעת (ההדגשה אינה במקור, א.נ., ר' שם, סעיף 48 לפסק

2 הדין).

3 40. במקרה שלפנינו מדובר במי שעישן סיגריה ואגב נהיגתו נשמטה הסיגריה מידו. דומה המצב

4 לנהג שסועד להנאתו אגב נהיגתו ונחנק, או נהגת שבוחרת להתאפר ונשמט מידה דבר או כל

5 פעולה דומה אחרת שאינה קשורה לנהיגה עצמה. כך או אחרת, מדובר בפעולות שמבצען, מכניס

6 את עצמו מדעת למצב מסוכן.

7 41. תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה קובעת:

8 "לא ינהג אדם רכב בקלות ראש או בלא זהירות, או ללא תשומת לב מספקת בהתחשב בכל

9 הנסיבות ובין השאר בסוג הרכב, במטענו, בשיטת בלמיו ומצבם, באפשרות של עצירה נוחה

10 ובטוחה והבחנה בתמרורים, באותות שוטרים, בתנועת עוברי דרך ובכל עצם הנמצא על פני

11 הדרך או סמוך לה ובמצב הדרך".

12 42. מדובר בהוראת סל, המתייחסת למצבים שונים והאוסרת ביצוע פעולות שיסיחו דעת הנהג בעת

13 נהיגה מן הנעשה בכביש.

14 43. תקנה 28 (א) לתקנות התעבורה קובעת:

15 "נוהג רכב חייב להחזיק בידייו את ההגה או הכידון כל עוד הרכב בתנועה; אולם רשאי הוא

16 להסיר יד אחת מן ההגה או הכידון אם עליו לעשות בה דבר להבטחת פעולתו התקינה של

17 הרכב או לקיום כללי התנועה".

18 44. כלל ברזל הוא כי על נוהג רכב לאחוז בהגה בעת נהיגה בשתי ידיו ולא לעוזבו, למעט לצורך ביצוע

19 פעולות הקשורות בנהיגה עצמה, או פעולות קצרות המאפשרות שליטה ברכב. אסור לנהג, על פי

20 חוק, לבצע פעולות אחרות שאינן דרושות לשליטה ברכב או לנהיגה עצמה. ר' למשל רע"פ

21 3237/99 אהובה לוי נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(4), 140, עמ' 143.

22 45. ברע"פ 5166/14 יבגני קרופצקי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 05.05.2015) נקבע כי: "חל איסור

23 על נהיגה ברכב במצב שבו דעתו של הנהג מוסחת, עקב פעולות שאינן קשורות לנהיגה, דבר

24 הפוגע במיציאו כושר הנהיגה שלו".

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

24 פברואר 2021

גמ"ר 2315-12-19 ישראל נ' כהן

46. נתתי דעתי לטיב הסיכון אותו נטל הנאשם. בחינת המעשה מלמדת כי הנאשם נטל סיכון בלתי סביר, עת התכופף והסיט מבטו בזמן נהיגה, ברכב כבד, מבלי לתת דעתו לדרך ולמשתמשים אחרים בה. ככל שנלקח סיכון גדול יותר ומידת התממשותה של הסכנה הנשקפת ממעשיו קרובה יותר לוודאי, כך גם תהא גלומה חומרה רבה במעשיו של הנאשם, וכפועל יוצא מכך, גם ברמת הענישה (בעניין זה ר' ת"פ (מחוזי ב"ש) 35300-11-18 **מדינת ישראל נ' לורן אנקרי** (פורסם בנבו, 29.01.2020)). וכל זאת, וזאת יש לזכור, שהנאשם, על פי עובדות כתב האישום, התרשל במעשיו ומחדליו ולא התכוון או צפה כי תוצאות מעשיו או מחדליו יהיו קטלניים.
47. ככלל, בעבירות שכרות נקבע, ר' למשל ת"פ (מחוזי מרכז) 26904-03-10 **מדינת ישראל נ' ד. ס.** (פורסם בנבו, 03.07.2011) כי: **"מי שמכניס עצמו למצב של שכרות, מרצון ומדעת, נוטל על כתפיו את הסיכון כי יבצע עבירות, ומשהסיכון מתממש, רואים אותו כנושא באחריות למימוש הסיכון"**. דברים אלה יפים, **בשינויים המחויבים**, גם לסיכון שנטל הנאשם מדעת כמו במקרה שלפני, עת בחר לעשן סיגרית במהלך הנהיגה, והסיט מבטו מהכביש והתכופף, במטרה להרים את הסיגרית שנפלה מידו.
48. לא זו אף זו, נהג מקצועי, חב חובת זהירות מוגברת להולכי הרגל ולמשתמשים נוספים בדרך. בעניין זה נקבע ב**רע"פ 698/14 אלג'בור נ' מדינת ישראל**, (מיום 25.3.14): **"...המבקש הוא נהג מקצועי, ממנו נדרשת רמת זהירות גבוהה במיוחד. בנוסף, ניתן דגש מיוחד לעובדה שהמבקש נהג במשאית, שיא רכב כבד ומסוכן, מעצם טיבו וטבעו. כבר נפסק על ידי בית משפט זה, ועמד על כך גם בית המשפט לתעבורה, כי: "כל רשלנות בנהיגה ברכב כבד, כשלעצמה, היא חמורה. שכן, זהו כלי קטלני, שפגיעתו עלולה לגרום לתוצאות קשות ביותר, והא מחייב את הנוהגים בו לנהוג ברמה מקצועית גבוהה ובהירות מיוחדת"** (שם, פסקה 13 לפסק הדין).
49. במקרה שלפני, וזאת יש לזכור, הורשע הנאשם על פי הודייתו בעבירות של גרם מוות ברשלנות. עיון בפסיקה מלמד כי במקרים דומים הוגשו כתבי אישום בעבירות הכוללות יסוד של מחשבה פלילית (ר' למשל ת"פ 6140/07 **מדינת ישראל נ' דימטרי פורמנוב**, וכן ע"פ 9956-05 **אסף שי נ' מדינת ישראל**).

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

24 פברואר 2021

גמ"ר 2315-12-19 ישראל נ' כהן

50. סעיף 20(א) 2 (ב) לחוק העונשין תשל"ז – 1977 (להלן: "חוק העונשין") אשר תוקן לאחרונה
מגדיר את היסוד הנפשי של "קלות דעת":
"קלות דעת – בנטילת סיכון בלתי סביר לאפשרות גרימת התוצאות האמורות, מתוך תקווה
להצליח למנען".
51. יסודות עבירת ה"רשלנות" מוגדרת בסעיף 21(א) לחוק העונשין, אשר קובע:
"רשלנות – אי מודעות לטיב המעשה, לקיום הנסיבות או לאפשרות הגרימה לתוצאות
המעשה, הנמנים עם פרטי העבירה, שאדם מן הישוב יכול היה, בנסיבות העניין, להיות
מודע לאותו פרט...".
52. בתי המשפט בכל הערכאות התייחסו לגבול הדק העובר בין יסודות העבירה של גרימת מוות
ברשלנות, לעבירה של קלות דעת. "קלות דעת" דורשת מודעות, ומנגד כאשר מדובר בעבירת
רשלנות, הנגזרת היא העדר מודעות. בעניין זה ר' ע"פ 467/09 עומרי זילברמן נ' מ"י (2.2.2010)
"מבחינה עקרונית, ההבחנה בין רשלנות ובין מחשבה פלילית המתאפיינת בקלות דעת נעוצה
בשאלת המודעות. כך, בעוד שבמרכזה של קלות הדעת מצויה המודעות לאפשרות כי מעשי
העושה יביאו לתוצאה, אף ללא חפץ מצדו בהתרחשותה אך תוך נטילת סיכון בלתי סביר
להתרחשותה, הרי שרשלנות משמעותה היעדרה אף של מודעות זו".
53. בע"פ 10152/17 מ"י נ' ראמי ח'טיב (10.5.2018) הגדיר בית המשפט את ההבדלים בין היסוד
הנפשי הנדרש, על מנת לאבחן בין עבירת ההריגה, הכוללת כיום אף עבירת המתה בקלות דעת,
לבין עבירת גרם מוות ברשלנות.
54. שם, ממשיך וקובע בית המשפט כי: "לא בכל מקרה בו נגרמת תאונת דרכים קטלנית בידי נהג...
המסקנה היא בהכרח שלהתנהגותו הרשלנית נלווה יסוד נפשי של פזיזות. את היסוד הנפשי
מוטל על בית המשפט לקבוע על פי מכלול הראיות והנסיבות הנפרשות לפניו" (ר' ע"פ
10152/17 הנ"ל).
55. בעניין אדוארד שהוזכר לעיל, נקבע כי: "לא פעם, ובייחוד בנסיבות של עבירות תעבורה, דק
הוא הגבול בין הריגתו של אדם מתוך מחשבה פלילית מסוג פזיזות ברמה של קלות דעת לבין
גרימת מותו של אדם ברשלנות... ההבחנה בין שתי העבירות מבוססת על מודעותו, או היעדר

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

24 פברואר 2021

גמ"ר 2315-12-19 ישראל נ' כהן

1 מודעותו, של הנאשם לאפשרות שמעשיו יביאו לתוצאה הקטלנית. עבירה של גרימת מוות
2 ברשלנות עוסקת, על פי רוב, "במצב שבו לא התכוון הנאשם, ואף לא צפה, כי תוצאת מעשיו
3 או מחדליו תהיה קטלנית" ... לעומת זאת, כאשר עסקינן בעבירת הריגה, מבחינת המודעות
4 נדרש כי העושה יהיה מודע לאפשרות התרחשותה של התוצאה הקטלנית (עניין מגידש, בעמ'
5 86). כך, אף אם לא רצה או קיווה שזו תתרחש – אך נטל סיכון בלתי סביר להתרחשותה (עניין
6 זילברמן, פסקה 13) (ההדגשה אינה במקור, א.נ.).
7 56. בהינתן אבחנה זו בין סוגי העבירות, הודייתו של הנאשם בכתב האישום בעבירה של גרם מוות
8 ברשלנות ויתר הנסיבות שפורטו, לרבות טיב הסיכון שנטל הנאשם ומהותו, ונוכח כל האמור
9 לעיל, אני קובע כי מדובר במידת רשלנות גבוהה וברשלנות רבתי.

10

11 חנית רכב המנוחים בשול:

12 57. נטען על ידי ב"כ הנאשם לקיומו של אשם תורם מצד המנוחים, אשר החנו את רכבם בשול.
13 58. אף אם יש ממש בטענת ב"כ הנאשם, אין בעובדת חניית רכב המנוחים בשול במקום שאינו
14 מוסדר בנסיבות המקרה שלפני, כדי להפחית מאחריותו של הנאשם לתאונה ולתוצאותיה. בת"פ
15 (מחוזי חי') 59285-08-16 מדינת ישראל נ' דוד ראש (פורסם בנבו, 08.04.2019) נקבע: "בהיבט
16 המשפטי, אציין כי כידוע, לצורך הרשעת נאשם באחריותו לתאונה ותוצאותיה: "התנהגותה
17 צריכה להיות בעלת תרומה הכרחית להתרחשות התאונה הקטלנית, אך היא אינה צריכה
18 להוות הסיבה היחידה לה" (ע"פ 456/16 צ'ורני נ' מדינת ישראל). כך גם במקרה שלפני.
19 59. שדה הראיה של הנאשם היה פתוח למרחק של כ – 265 מטרים, השעה הייתה שעת צהרים
20 והראות הייתה טובה. הנאשם יכול וצריך היה להבחין ברכבם של המנוחים. בעת שנשמטה מידו
21 הסיגריה, היה עליו להאט, לעצור ולחנות במקום בטוח. בת"פ 35300-11-18 מדינת ישראל נ'
22 אנקרי נקבע: "ודוק, משלקח הנאשם את הסיכון במודע הוא החל את שרשרת האירועים שעל
23 תוצאותיה הסופיות אין לו שליטה... איש לא כפה על הנאשם לנהוג כפי שנהג והדרך להימנע
24 מתוצאות שאין לו עליהן שליטה היא מלכתחילה לא ליטול את הסיכון".

25 60. עם זאת, אתחשב בנתון זה בעת גזירת העונש ולא אתעלם ממנו.

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

24 פברואר 2021

גמ"ר 19-12-2315 ישראל נ' כהן

1

2

קביעת מתחם העונש ההולם

3

61. בע"פ 6755/09 אלמוג נ' מדינת ישראל קבע בית משפט העליון קווים מנחים בעניין מדיניות

4

הענישה (ר' גם רע"פ 4880/07 קוסה נ' מדינת ישראל):

5

א. **האחד**, ראוי לגזור על נאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה הולמת, הן בשל

6

עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה.

7

ב. **השני**, בדרך כלל הנסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות

8

אחרות המלוות בכוונה פלילית, הן בשל אופייה המיוחד של העבירה הנדונה והן בשל

9

ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים.

10

ג. **השלישי**, אמת המידה הנחזית הקובעת בעבירה זו נעוצה היא במידת הרשלנות.

11

62. ברע"פ 9454/12 טקאטקה נגד מדינת ישראל נקבע כי: "יודגש, כי בית משפט זה קבע, לא אחת

12

שעל מנת לבער את נגע תאונות הדרכים מן הראוי להשית על הנהגים המורשעים בגרימת מוות

13

ברשלנות בנסיבות אלו, עונש מאסר לריצוי בפועל ופסילת רישיון לתקופה ממושכת... וזאת

14

על אף נסיבותיהם האישיות..."

15

16

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירת גרם מוות ברשלנות:

17

63. ככלל, מדיניות הענישה הראויה בעבירות של גרימת תאונת דרכים קטלנית ברשלנות, הינה

18

הטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריה במסגרת המאבק בתאונות הדרכים. (ראו: רע"פ

19

8576/11 מזרחי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 05.02.12); ראו גם: דנ"פ 1391/12 מזרחי נ'

20

מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.02.12); וגם: רע"פ 2996/13 נייאזוב נ' מדינת ישראל (פורסם

21

בנבו, 23.06.14); ראו גם: ע"פ 4441/13 פלונית נ' מדינת ישראל (14.08.14) וכן גם ברע"פ

22

5047/18 בלאל נגד מדינת ישראל).

23

64. להלן התייחסות למספר גזרי דין מהם ניתן ללמוד על רמת הענישה הנהוגת בנסיבות דומות:

24

א. בת"פ 6140/07 מדינת ישראל נ' דימטרי פורמנוב הורשע הנאשם בכתב אישום מתוקן

25

בעבירת גרם מוות ברשלנות. בהתקרבו לצומת כאשר ברמזור דלק אור ירוק, התכופף

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

24 פברואר 2021

גמ"ר 19-12-2315 ישראל נ' כהן

- 1 הנאשם להרים סיגריה ואגב כך הסיט מבטו מן הכביש. הנאשם פגע במשאיתו ברכב
- 2 שעצר לפני הצומת, כיוון והאור ברמזור התחלף לאדום. הרכב הועף ופגע בשני רכבים
- 3 נוספים, ובתאונה נהרגו שתי מנוחות (ונפצעו שניים). במסגרת הסדר טיעון, תוקן כתב
- 4 האישום באופן שעבירת ההריגה הומרה לעבירה של גרם מוות ברשלנות, הסדר הטיעון
- 5 כלל הסכמה לעונש ועל הנאשם נגזרו 22 חודשי מאסר ופסילה למשך 13 שנים.
- 6 ב. בת"פ 10871-09-15 **מדינת ישראל נ' חגית עמר** זוכתה הנאשמת מעבירת הריגה והורשעה
- 7 תחת זאת בעבירת גרם מוות ברשלנות. הנאשמת חצתה קו עצירה בצומת כאשר אור
- 8 אדום דולק בכיוון נסיעתה ופגעה במנוחה. במקרה זה, קבע בית המשפט דרגת רשלנות
- 9 גבוהה. על הנאשמת נגזרה 12 חודשי מאסר בפועל, 8 שנות פסילה ופיצוי בסך 30,000 ₪
- 10 למשפחת המנוחה.
- 11 ג. ברע"פ 4832/18 **חסן אלגדאמין נ' מדינת ישראל** (12.07.18) הנאשם סטה מנתיב נסיעתו
- 12 תוך ניסיון התחמקות מפגיעה במערבל בטון בשול הדרך ופגע ברכב, גרם למותו של המנוח
- 13 ולפגיעות גוף של שני נוסעים נוספים, על הנאשם נגזרו 20 חודשי מאסר בפועל ו-12 שנות
- 14 פסילה, לצד רכיבי ענישה נוספים.
- 15 ד. ברע"פ 2384/18 **דורה נ' מדינת ישראל** (21.05.18) סטה הנאשם מנתיב נסיעתו ופגע ברוכב
- 16 אופניים, נקבעה רשלנות גבוהה - בשל עייפות. המדובר בחייל בשירות סדיר. על הנאשם
- 17 נגזרו 13 חודשי מאסר בפועל ו-15 שנות פסילה.
- 18 ה. ברע"פ 1127/18 **נג'יב נ' מדינת ישראל** (13.02.18) נרדם הנאשם על ההגה, סטה מנתיב
- 19 נסיעתו, וגרר רוכב אופנוע שעמד בצד הדרך עד היתקלות בגדר בטון. רף רשלנות נקבע
- 20 לבינוני-גבוה. לנאשם עבר תעבורתי (24 הרשעות קודמות). על אף נסיבות אישיות ובעיות
- 21 בריאותיות, נגזרו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל ו-6 שנות פסילה.
- 22 ו. ברע"פ 5263/14 **זוהר נ' מדינת ישראל** (8.9.14) סטה הנאשם מנתיב נסיעתו, ופגע במנוח
- 23 אשר החליף תקר בגלגל בשול, ביהמ"ש המחוזי קבע כי מדובר ברשלנות חמורה, אף אם
- 24 היא הייתה רגעית, היו תנאי ראות טובים, מזג אוויר טוב, ושדה ראייה פתוח 200 מ'

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

24 פברואר 2021

גמ"ר 2315-12-19 ישראל נ' כהן

- 1 לפנים. על הנאשם נגזרו 16 חודשי מאסר בפועל, שנה מאסר על תנאי למשך 3 שנים, 10
- 2 שנות פסילה בפועל ופיצוי למשפחת המנוח.
- 3 ז. [ברע"פ 6716/17 מירז נ' מדינת ישראל](#) מיום 10.4.18 נדחתה בקשת רשות ערעור של
- 4 נאשם שהורשע בגרם מוות ברשלנות. הנאשם נהג במשאית, לא שמר מרחק מהרכב
- 5 שלפניו התנגש בו בעוצמה והדף אותו על מעקה הבטיחות. כתוצאה מהתאונה נהרג הנוסע
- 6 שישב לצד הנאשם במשאית, והנהג ברכב שלפניו נחבל ורכבו ניזוק. נקבע כי הסטת המבט
- 7 של הנאשם לרגע לנוסע שלצדו הינה רשלנות חמורה ונטילת סיכון בלתי סביר: "הסטת
- 8 מבטו של המבקש שלא לצרכי נהיגה, שהביאה לכך שהופתע כשגילה את רכבו של
- 9 המנוח, מהווה נטילת סיכון בלתי סביר". בית המשפט השית על הנאשם 10 חודשי מאסר
- 10 בפועל, מאסר מותנה ועונשי פסילה. הערעור ובר"ע נדחו.
- 11 ח. [בע"פ 23713-12-10 פיוטר זילברמן נ' מדינת ישראל](#), (פורסם בבנו) (16.03.11), הורשע
- 12 המערער בגרימת מוות ברשלנות תוך סטייה מנתיב נסיעה. בית המשפט המחוזי קבע כי
- 13 משסטה המערער מנתיב נסיעתו בכביש בין עירוני דו מסלולי, אשר נהיגה בו מחייבת
- 14 ערנות מתמדת לכל אורך הנהיגה, חטא ברשלנות שאינה קלה. בית המשפט המחוזי ציין
- 15 את נסיבותיו האישיות של הנאשם כאדם נורמטיבי, מהנדס תוכנה בחברת היי-טק, מצבו
- 16 הנפשי הקשה, חרטתו הכנה, ועברו התעבורתי הקל, אך הותיר על כנו את עונש שנקבע על
- 17 ידי בית המשפט השלום, 15 חודשי מאסר בפועל ופסילה בפועל למשך 10 שנים.
- 18 ט. [עפ"ג \(ב"ד\) 20491-10-16 סקיק נ' מדינת ישראל](#), מיום 1.2.17, הורשע נאשם אשר נהג
- 19 במשאית כבדה עם גרור, סטה לנתיב הנגדי ופגע ברכב במסלול הנגדי וגרם למות הנהגת
- 20 ולפציעתו הקשה של בנה. בית המשפט קבע כי הנאשם התרשל ברשלנות בדרגה בינונית
- 21 עד גבוהה וזאת היות והוסכם כי הסטייה לנתיב הנגדי לא הייתה רגעית אלא נמשכה
- 22 מספר שניות. בית המשפט קבע כי מתחם העונש נע בין 9-24 חודשי מאסר בפועל. הנאשם
- 23 אב לשמונה קטינים, מפרנס עיקרי בעל נסיבות אישיות מורכבות. עברו התעבורתי
- 24 בהתחשב בהיותו נהג מקצועי אינו מכביד וכולל 33 הרשעות, כולן מסוג ברירת משפט.
- 25 שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית אך התרשם כי מדובר באדם נורמטיבי. בית

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

24 פברואר 2021

גמ"ר 19-12-2315 ישראל נ' כהן

- 1 המשפט השית על המערער 15 חודשי מאסר, פסילה למשך 10 שנים, פסילה מותנית
2 ופיצוי על סך 30,000 ₪ למשפחת המנוחה.
- 3 י. [ברע"פ 3714/15 מלר נ' מדינת ישראל](#), מיום 8.6.15, ערערה הנאשמת על חומרת העונש.
4 מדובר בנאשמת אשר פגעה ברוכב אופניים שנסע על השול וגרמה למותו. חרף העובדה
5 שהנאשמת הייתה בהריון בסיכון גבוה ונשאה ברחמה תאומים לאחר שנים רבות של
6 טיפולי פוריות, ועל אף המלצת שירות המבחן קבע בית המשפט כי מצבה אינו מצדיק
7 חריגה ממתחם הענישה והטיל עליה 15 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קיבל
8 את הערעור ועונשה הועמד על 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל ופסילה בפועל למשך 13
9 שנים.
- 10 יא. בע"פ 1581-08-13 [מוחמד אלגבור נ' מ.י.](#) [פורסם בנבו] סטה הנאשם, נהג רכב משא כבד,
11 שמאלה לנתיב הנסיעה הנגדי ופגע ברכב פרטי שנסע מולו. נוסעי הרכב, חמישה במספר,
12 נספו כולם כתוצאה משריפה שפרצה ברכב בעקבות ההתנגשות. על הנאשם נגזרו חמש
13 שנות מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי הפחית לארבע שנות מאסר בפועל, ופסילה
14 מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 20 שנים.
- 15 יב. [רע"פ 5775/15 יעקב וייצמן נ' מדינת ישראל](#) [פורסם בנבו] 12.1.16) המערער נהג
16 אוטובוס, הורשע בנהיגה רשלנית שגרמה למותם של ארבעה נוסעים וחבלתם של שישה
17 נוסעים. במהלך נסיעתו בכביש 6, פגע הנאשם במשאית שעמדה בשולי הכביש. בית משפט
18 קמא גזר על המערער 4 שנות מאסר, 24 חודשי מאסר על תנאי, פסילה לרכב כבד
19 לצמיתות ופסילה לשאר סוגי הרכב למשך 15 שנים, פיצוי בסך 20,000 ₪ לכל משפחת
20 מנוח. ערכאת הערעור הקלה עונשו של הנאשם למאסר בפועל בן 3 שנים. בקשת רשות
21 ערעור לביהמ"ש העליון נדחתה.
- 22 65. קביעת מתחם העונש ההולם, תעשה בהתאם לעיקרון ההלימה, שהינו קיומו של יחס הולם בין
23 חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.
- 24 66. אני קובע כי מתחם הענישה ההולם לעבירות בנסיבות שלפנינו, תוך התחשבות בריבוי העבירות
25 ומספר הנספים, נע בין 24 חודשי מאסר בפועל ועד 6 שנות מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

24 פברואר 2021

גמ"ר 2315-12-19 ישראל נ' כהן

לעניין מתחם הפסילה, אני קובע מתחם הנע בין פסילת רישיון נהיגה למשך 10 שנים ועד פסילה
לצמיתות. כל זאת, לצד רכיבי ענישה נוספים.

גזירת העונש המתאים לנאשם

67. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן
קשורות בביצוע העבירה על פי סעיף 40א'.

68. הלכה היא כי בנוגע לתאונות דרכים קטלניות יש לתת עדיפות לאינטרס הציבורי שבהרתעה
מאשר לנסיבות האישיות של הנאשם. ברע"פ 6173/12 עזרא רסקאי רדה נ' מדינת ישראל,
התייחס בית המשפט העליון וקבע כי יש לתת משקל נמוך, אם בכלל, לנסיבותיו האישיות של
הנאשם בעבירה של גרימת מוות ברשלנות וזאת בייחוד כאשר אין מדובר ברף הרשלנות הנמוך.

69. מלאכה קשה מוצבת בפני בית המשפט אשר צריך לגזור את דינו של הנאשם אשר נטל אחריות
והודה בביצוע המעשים, כמו גם הביע חרטה על התנהגותו שגרמה לתאונת הדרכים שבה קופחו
חיהם של שלושה אנשים בני משפחה אחת.

70. עם זאת, יודגש כי במלאכת גזירת העונש, אין לפסוח על בדיקה אינדיבידואלית של נסיבות
הנאשם, שכן הענישה לעולם תיבדק לכל מקרה לפי נסיבותיו [ראו תפ(ח) 43073-11-13 מדינת
ישראל נ' זובידאת, לא פורסם (מיום 14.9.16)].

71. בעניינינו מדובר בנאשם כבן 32, אשר חסך זימון שיפוטי והודה במיוחס לו. הנאשם נטל אחריות
והביע צער על תוצאותיה הקשות של התאונה. לא התעלמתי ממצבו האישי של הנאשם עקב
האירוע הטראגי, כפי שפורט בתסקיר שירות המבחן (ראו: רע"פ 5112/16 אברהם כהן נ' מדינת
ישראל (פורסם בנבו, 043.07.16) וכן ר' רע"פ 3714/15 מלר נ' מדינת ישראל, טרם פורסם (מיום
8.6.15)).

72. בעניין זה, מצאתי לנכון להביא את הדברים כפי שנכתבו ברע"פ 40285-10-15 מדינת ישראל נ'
רינה ראובן פישמן (פורסם בנבו, 21.12.2015), שם נקבע: "בתי משפט על כל ערכאותיהם אמרו
ושבו ואמרו, כי רק מאסר מאחורי סורג ובריח נותן ביטוי לערך של קדושת חיי אדם.

73. התחשבתי בהמלצת שירות המבחן (ראו: רע"פ 1810/13 פינטו נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו,
20.3.13); בש"פ 7999/12 ג'רבי נ' מדינת ישראל בש"פ 7848/10 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

24 פברואר 2021

גמ"ר 2315-12-19 ישראל נ' כהן

- 1 בנבו, 2.11.10)). שבתי ושקלתי את הדברים. אך כידוע: "המלצותיו של שירות המבחן, כשמן כן
2 הן – המלצות. בית-המשפט אינו כבול לאמור בהן והוא אינו מחויב לפעול על פיהן. עמדת
3 שירות המבחן, אינה אלא אחד השיקולים העומדים בפני בית-המשפט בבואו לגזור את דינו
4 של נאשם - לעיתים יאמץ בית-המשפט את המלצת שירות המבחן במלואה, לעיתים יאמץ
5 אותה בחלקה ולעיתים ידחה אותה מכל וכל. כל עניין לנסיבותיו הוא, וכל מקרה ייבחן לגופו,
6 תוך מתן משקל ראוי להמלצות שירות המבחן" (רע"פ 7257/12 סנדרוביץ נ' מדינת ישראל
7 (פורסם בנבו, 18.10.12)).
- 8 74. לחובת הנאשם נרשמו 6 הרשעות בפלילים, בגין ביצוע עבירות היזק לרכוש, איומים, גניבה
9 והפרת צו שנועד להגן על אדם. בגין עבירות אלה נידון בין היתר למאסר מותנה, התחייבות
10 וקנס. בהקשר למעורבותו בפלילים, מסר הנאשם, כי חלק מן העבירות הן 'שטויות של ילד בגיל
11 ההתבגרות'. עברו התעבורתי מונה 16 הרשעות, בין השאר בגין אי ציות לתמרור, הפרעה
12 לתנועה, שימוש בטלפון בזמן נהיגה ונהיגה ברמזור אדום. בהתייחסו לעבירות אלה, מסר
13 הנאשם כי 'כנהג המרבה לנסוע בדרכים, ישנו סיכוי רב יותר למעידות וסטייה מן כללי
14 הזהירות, אף שלא במכוון' (ר' תסקיר שירות המבחן).
- 15 75. לא התעלמתי מנסיבותיו האישיות, היותו נשוי ואב לשני קטינים, ואף עובדת היותו מצוי בצו
16 הרחקה מאשתו זה 7 חודשים. לא התעלמתי מהטראומה הקשה שחוותה ושעודנה משפיעה על
17 חייו. לצד כל זאת התחשבתי ברמת הרשלנות הגבוהה, בנסיבות התאונה שיכלה בקלות להימנע,
18 ובתוצאות הקשות והטרגיות.
- 19 76. עוד מצאתי, כי יש לתת את הדעת למספר הקורבנות שגבו מעשיו של הנאשם, שלושה במספר,
20 בני משפחה אחת, בהם תינוק כבן חודשיים. בע"פ 1581-08-13 מוחמד אלגבור נ' מ.י. [פורסם
21 בנבו] קבע בית המשפט: "מספרם של קורבנות העבירה, הקשר המשפחתי, הדרך המזעזעת
22 שבה נספו קורבנות העבירה, החורבן שהמיט המעשה על קרובי המשפחה, הינן נסיבות
23 המצדיקות לטעמי, כשלעצמן, ייחוס מעשי עבירה נפרדים של גרימת מוות ברשלנות,
24 בהתייחס לכל אחד מקורבנות המעשה, מתוך כיבוד עקרון העל של קדושת חיי האדם וכן לאור
25 צרכי הרתעה". במקרה שלפני קבעתי מתחם ענישה הולם אחד.

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

24 פברואר 2021

גמ"ר 2315-12-19 ישראל נ' כהן

77. בע"פ 2014/20 לורן אנקרי נ' מדינת ישראל נקבע: "בבסיס הדברים עומד עקרון ההלימה, המחייב מתן משקל הולם לכך שבתאונה הקטלנית קיפחו את חייהם שמונה בני משפחה, ובאחת – נמחתה המשפחה כולה באופן טרגי שהדעת מתקשה לסבול. כדין קבע בית המשפט קמא, כי ריבוי קורבנות התאונה הינו ריבוי מעשים לצרכי ענישה (וראו: ע"פ 1802/17 אבו סיאם נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 14 (28.6.2018) (להלן: עניין אבו סיאם)). משכך, הכלל הנוהג הוא כי על הענישה ליתן משקל הולם לערך החיים של כל אחד מקורבנות התאונה". כך, לדאבון הלב, גם במקרה שלפני.

בשלב זה, קצין המתקן ביקש מאחיו של הנאשם לצאת החוצה, לבקשת משטרת ישראל. נמסר לי ע"י הביטחון שמדובר באירוע אשר התרחש במהלך הכניסה לאולם בית המשפט.

אוסף מספר הערות:

78. בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, התייחס בית המשפט למוסד הסדרי הטיעון, תוך ניתוח הגישות השונות המתייחסות למוסד זה. שם נקבע, כי בתי המשפט מכירים בערכם ובתרומתם של הסדרי הטיעון כצורך מעשי אשר יש אינטרס ציבורי בקיומם. עוד צוין, כי מוסד הסדרי הטיעון חיוני למערכת אכיפת החוק והיתרונות הגלומים בו עולים על חסרונותיו (שם, בעמ' 605): "הכל מסכימים כי האינטרס הציבורי במובנו הרחב מחייב את בתי-המשפט לעודד קיומם של הסדרי טיעון. קיום הסדרי טיעון מאפשר פריסה רחבה יותר של אכיפת החוק ובכך יש כוח מרתיע כשלעצמו, העשוי לאזן את אפקט ההקלה בעונש במקרה הקונקרטי. הסדר הטיעון אשר נכרת בהתאם לכללים ועל-פי שיקולים ראויים... ההסדר מסייע לרשויות האכיפה בהעמדת עבריינים נוספים לדין, והוא מבטיח ענישה שאינה מרוחקת בזמן ממועד ביצוע העבירה. הוא חוסך את המשאבים הרבים המושקעים בניהול הליך פלילי, לעיתים מורכב וממושך..." (שם, בעמ' 607. וכן ר': ע"פ 3068/10 פלונית נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 01.11.2010)). שיקולים אלה יפים גם במקרה שלפנינו.

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

24 פברואר 2021

גמ"ר 2315-12-19 ישראל נ' כהן

79. ככלל, הכירה הפסיקה בסמכותה של המאשימה להגיש כתב אישום לערכאה שיפוטית, ולפרורגטיבה השמורה למערכת אכיפת החוק בייחוס עבירה זו או אחרת. החזקה בדין בדבר תקינות פעולת מערכת אכיפת החוק שרירה, חיה וקיימת. במקרה שלפני בחרה המאשימה להגיש כתב אישום בעבירה של גרם מוות ברשלנות ולא בעבירה אחרת. לא קיבלתי הסברים להחלטה זו, שיש בהם כדי להניח את הדעת, על אף שבמקרים דומים אחרים, הוגשו כתבי אישום, בעבירה שונה, חמורה יותר. ואדגיש, התביעה טענה לעונש ראוי – ארבע שנות מאסר. פסיקת בית המשפט העליון מדגישה חשיבות כיבוד הסדרי טיעון וכך אעשה. עם זאת, לולא הסדר הטיעון ועתירת המאשימה לענישה זו, בהתאם לרף העליון כפי שסוכם בין ב"כ הצדדים, לא הייתי מהסס להטיל ענישה מחמירה מזו שהוצגה.
80. יהא גזר דין זה בבחינת מסר לציבור הנהגים, בין אלה הנוהגים בכלי רכב פרטי, רכב משא או אוטובוס - כי כלי קטלני בידם. נהג שאינו מרוכז בנהיגתו עלול לגרום לתוצאות הרסניות וקטלניות, וצפוי לענישה מחמירה, כפי שנקבע על ידי בית המשפט העליון בע"פ 5135/18 מחמד עבידיה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.06.2019): **"במצבים של רשלנות וחוסר מודעות חובתו של בית המשפט היא להחמיר כדי להרתיע נהגים משהייה במצב של חוסר מודעות בעת הנהיגה. התכלית היא לכוון את הנהגים, שיפנימו כנדרש את המסר הבא: "כלי קטלני בידך! עליך להתרכז ולהיות מודע ככל שניתן באופן סביר למצב העניינים. כשל בתודעה עלול לגבות חיי אדם!"**

סוף דבר

81. נוכח כל האמור לעיל ובהתחשב בכלל הנתונים וטענות ב"כ הצדדים אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:
- א. מאסר בפועל בן 4 שנים.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה בה הורשע או עבירה של נהיגה בפסילה.
- ג. פסילה לצמיתות מלנהוג על רכב משא או להחזיק רישיון נהיגה לרכב משא.

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

24 פברואר 2021

גמ"ר 2315-12-19 ישראל נ' כהן

- ד. פסילה בפועל למשך 18 שנים מלנהוג או מלהחזיק ברישיון נהיגה לשאר סוגי כלי הרכב.
ככל ולא הופקד הרישיון עד כה, על הנאשם להפקיד רישיונו במזכירות בית המשפט
לאלתר. הפסילה תימנה ממועד ההפקדה ותכלול תקופת פסילה מנהלית ושיפוטית.
- ה. פסילה על תנאי בת 12 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, לבל יעבור על עבירות בהן
הורשע, או עבירה של נהיגה בפסילה.
- ו. פסילה על תנאי בת 8 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, לבל יעבור על עבירות
המפורטות בתוספת ראשונה או שניה.
- ז. פיצוי כספי לעיזבון המנוחים בסך 40,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט תוך 6
חודשים מהיום. המאשימה תעביר למזכירות פרטי ח-ן לשם העברת הפיצוי לעיזבון.
אין בסכומים שנפסקו כדי להקל ואף לו במעט על סבלה של המשפחה וכאבה. לא יופקד
הסכום, במועד שנקבע, יישא הפרשי ריבית והצמדה החל מהיום.
- ח. קנס כספי בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם בתוך 60 יום מהיום,
שאם לא כן, יישא הפרשי ריבית והצמדה החל מהיום.
- הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במתקן כליאה הדירים בתוך 45 יום מהיום אלא אם תתקבל החלטה
אחרת על ידי ערכאה שיפוטית מוסמכת.
- שב"ס מתבקש לזמן הנאשם למיון מוקדם באמצעות ב"כ הנאשם.
- מוצא בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ כנגד הנאשם שיעמוד בתוקפו עד מועד התייצבות הנאשם לריצוי
עונשו. הערבויות שנקבעו עד כה יוותרו על כנן לצורך הבטחת התייצבותו לריצוי עונשו. הנאשם
יפקיד דרכונו לאלתר.
- העתק ההחלטה לשירות המבחן ולשב"ס לצורך מיון מוקדם.

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

24 פברואר 2021

גמ"ר 2315-12-19 ישראל נ' כהן

1

זכות ערעור לבית משפט מחוזי מרכז תוך 45 יום.

2

3

4

ניתנה והודעה היום י"ב אדר תשפ"א, 24/02/2021 במעמד הנוכחים.

5

ארז נוריאלי, שופט, סגן הנשיאה

6

7

8

9

10

הוקלד על ידי רחל אהרון